

Derkube Köyüne Ziyaret..

Orada... orada... işte orada... uzakta... mutluluk hormonu salgılayan Turabdin'in doruğunda bir köy var. Gitmesek de, tozmasak da o köy bizim köyümüzdür...

O köy, 1990'lı yılların çalkantısı içinde 7 yıl boş kalmış 2002'de rahmete kavuşan öz kardeşi Lahdo Ergün'un ile birlikte MALKE ERGÜN amcanın yeniden imar ettiği ve canlandırdığı Mardin-Midyat'a bağlı Derkube (Karagöl) köyüdür.

Geçmişten günümüze Malke amcanın yüreği hep doğup büyüdüğü bu köyde atmaktadır. Çok bedel ödemiş vakur duruşuyla ve güngörmüş ağarmışlıklarıyla sırtını köyün tarihsel endamina ve tarihi Mor Yakup Kilisesine dayamaktadır kuytu bir köşenin sessizliğinde ve tanıklığında...

Hastalığı nedeniyle Malke amcayı Derkube'de annem ve eşimle ziyaret ettik. Geçmiş olsun dileğinde bulunduk. Sağlığının iyi olduğuna, iyiye doğru evirildiğine çok sevindik. Sohbetiyle şenlendik. Gerilere gittik. Geçmişî yâd ettik. Ortak anıları tazeledik, canlandırdık. Hemhal olduk.

Kendisiyle yaptığımız samimi sohbetin vurgularından tekrar anladım ki, ruh yenilendikçe güzelleşir, aydınlanır ve güçlenir. Bunun için ruhsal ve zihinsel dünyanın devamlı yeni anlamlarla ve faydalı bilgilerle tazelenmesi gerekir. Bunun olabilmesi, içimizde akan enerjiyi ve kendimizi pozitif anlamda iyi yönetebilmemize bağlıdır. Ruhsal enerjimizi bir amaç ve bir anlam doğrultusunda seferber ettiğimizde, kalbimizi vuran okların acısının daha rahat dineceğinden emin olmalıyız. Çünkü o ok orada iken ruhsal enerjimizi pozitive dönüştürmezsek bitkin ve bitap düşeriz. Yıkılırız. Kaybederiz. Perişan ve sefil oluruz.

Genellikle ağır ve zor koşullarda yaşamış insanların sözleri, hayata tutunuşları, duruşları farklılaşıyor. Onlar, yaşam bilgeliğiyle hemhal olmuş olmanın tecrübesiyle, bazı şeylerin ufak bir dokunuşla bozulabileceğinin veya

düzelebileceğinin bilgisiyle değerlendirme yaparlar. Ama kesinlikle bozmayı ve tahrip etmeyi istemezler. Acı-tatlı akıp geçen ömür, onların düşüncelerine, duygularına ve duyularına dokunamamıştır. Onlardan geriye kalan yaşanmışlıkların ve hissedişlerin canlı tanıklığıdır. Yaralarıyla tanışarak ve o yaralardan taşarak...

10 Ekim 2021 tarihinde, hazan mevsiminin güzel bir Pazar gününde kendi köyünde, kendi evinde ziyaret ettiğimiz Malke Ergün amca acılardan damıtılmış sesiz tecrübelerin elçisi gibi Derkubé'nin geleceğini düşündüğünü hissettiriyor ıstırabını anlatırken... İfade ederken... Oturma odasında rahmetli babasının asılı resmini işaret ederken... Yeni ihtimalleri sorgulayarak...

Çünkü bir ihtimal doğdu mu, umutsuz kişi yeniden nefes almaya, yeniden yaşamaya başlar. İhtimal olmadan insan adeta nefes alamaz der Danimarkalı ünlü filozof Sören Kierkegaard (1813-1855) ve ekler, **“İnançlı kişinin umutsuzluğa karşı ebediyen güvenilir bir panzehri vardır. O da ihtimaldir. Çünkü Tanrı için her şey mümkündür. İmanın, bütün çelişkilerin çözüldüğü hakikati budur.”**

Bilindiği üzere, maddi zenginliğin mana ve algı dünyasına huzur vermesi kültürel zenginliğe bağlıdır. Maddiyatın/nefsaniyetin/bencilliğin dağı ne kadar yüksek olursa olsun, kültürün yolu onların üzerinden geçer. Bu yolda, insanın kendini tanıması, yönetmesi ve geliştirmesi için ağır yaşanmışlıkların içinde kendi sesiyle haykıran, kendi gözyaşlarıyla ağlayan, kendi gözleriyle gören, kendi düşünceleriyle düşünen, kendi dualarıyla yakaran, derdi olan yaşlı insanlarla yakın ilişki içinde olunmalıdır. Onlardan faydalanmanın yolları aranmalıdır.

Dünyanın ünlü sosyologlarından bir olan Polonyalı yazar Zygmunt Bauman (1925-2017) şöyle yazar: **"Bütün diğer değerler insan haysiyetine hizmet ettikleri ve bunun davasını sürdürdükleri ölçüde değerlidir. Başka insanlarda insanlığı**

öldürerek hayatta kalmaya çalışan kişi, kendi insanlığının ölümünden sonra hayatta kalmış demektir."

O halde biz insanlar bize bağışlanan varlığa layık olmalıyız. Bilinmelidir ki, bu liyakati taşımayan, devamlı yanılısına içindedir. Varlığa layık olmak için, yaralarımızla ve acılarımızla barışarak... O barışıklıktan sızan ışığı keşfederek... Kendimizi hayatın ritmine açarak... Faniliğimizi idrak etmeliyiz.

Bilmeliyiz ki, geçmiş orada durmaya devam edecek ama yarınları, oradan öğrendiklerimizle yeni biçimlerle yeniden inşa edebiliriz. Ancak samimi farkındalığımızı sahiplenmeden ve büyütmeden bunun olması mümkün değildir.

Yusuf Beğtaş